

W DUCHU I PRAWDZIE

Przykrociadnie czyj, bo byÄ moze jeste jedyna biblia, ktorÄ kto czyta

BÄdÄ prosi Ojca, da wam Ducha Prawdy - przeczytaj

KIM JEST DUCH PRAWDY?

Duch Ä wiÄty jest prawdziwa osoba, ktora przyszła na świat, by mieszkaÄ autentycznych naÄladowcach w Jezusa Chrystusa po Jego zmartwychwstaniu i wstÄpieniu do nieba (Dzieje Apostolskie 2). Odpowiedzawarta w PiÄmie Ä wiÄtym, jest jasna: Duch Ä wiÄty, Duch Prawdy Jest Bogiem. Nie jest On jakÄÄ bezosobowÄ moca Boza, nie jest tylko dzieaniem Bozym. Duch Ä wiÄty jest osobÄ i posiada naturÄ Boza, tak, jak Ojciec i Syn, Jest Trzecia Osoba Trójcy, równym Bogu Ojcu i Synowi. Każda z Tych Trzech Osb Bozych ma swój Udział w dziele zbawienia. Bg Ojciec przez zbawiania dokonał siÄ, Ä zesłał nam swojego syna Jednorodzonego, Jezusa Chrystusa. Ojciec wraz z Synem zsyłają nam Ducha Ä wiÄtego. Dzieanie poszczególnych Osb Bozych MOŻNA wyraziÄ w tej formule, Ä nasze życie (otrzymane nowe życie, dzięki dziełu odkupienia) jest życiem dzieciÄctwa Bozego, życiem skierowanym do Boga, naszego Ojca, przez Chrystusa, naszego Pośrednika i Zbawiciela, w mocy Ducha Ä wiÄtego (w Duchu Ä wiÄtym). Duch Ä wiÄty w nas nowe narodzenie sprawia, ktore jest warunkiem wejcia do Królestwa Bozego, czyli do nowego życia w Bogu, w jedności z Bogiem. Chrystus mówi do Nikodema: zaprawdę, zaprawdę ci powiadam: jeżeli siÄ kto nie narodzi powtórnie, nie Moze ujrzeÄ Królestwa Bozego (J 3:3; por. J 1:12.13). Duch Ä wiÄty jest sprawca nowego życia, jakiego początku, jakiego decydującego zwrotu w nas - i to Pismo Ä wiÄte nazywa nowymi narodzinami. Duch Ä wiÄty jest WiÄc absolutnie konieczny do tego, abyÄmy siÄ na nowo narodzili, rozpocÄli abyÄmy nowe życie.

Jezus podczas rozmowy z SamarytankÄ powiedziaÄ, "nadchodzi godzina i teraz jest, kiedy Prawdziwi czciciele BÄdÄ oddawali czeÄÄ Ojcu w duchu iw prawdzie; ..." (J 4, 54)

Duch ǫ wiąoty nie przynosi nam treści Nowych, Nowej prawdy w stosunku do tej, którą przyniósł nam Chrystus, ale jak tą prawdą gdyby umieści w naszym wnętrzu, wzbudzi w nas wiarę, bez której słowo Chrystusa nie stanie się dla nas słowem Bożym, które możemy przyjąć bez jakiegokolwiek wątpliwości. Tylko w Duchu ǫ wiątym możemy przyjąć jako prawdę Chrystusową naukę. Nie wystarczy do tego zwyczajna inteligencja, wiedza, rozum, dobra pamięć, bo - jak mówi psalmista - "w Twojej wiatności oglądamy wiatności" (Ps 36:10). Musimy mieć w sobie wewnętrzne wiatności Ducha ǫ wiątego, abyśmy mogli poznać Chrystusa jako wiatności, abyśmy mogli poznać tą wiatności, którą Chrystus przekazuje nam przez swoje Słowo i przez swoje życie. A wiąc od strony treści Duch ǫ wiąoty nie przynosi nic nowego w stosunku do tego, co przyniósł Chrystus, ale bez Ducha ǫ wiątego cała ta treść pozostaby jak gdyby na zewnątrz nas. Nie moglibyśmy sobie tej treści wewnętrznie przyswoić tak, aby stała się ona dla nas treścią naszego życia. Duch ǫ wiąoty jak uwewnętrznia gdyby na życie, którą Chrystus przyniósł. Staje się ono wówczas naszą własnością użytkownika wewnętrznego i zaczynamy nim żyć. Dlatego porównuje się Ducha ǫ wiątego do strumienia żywej wody, tryskającej z naszego wnętrza. Dzięki ǫ wiątemu Duchowi jest w nas Nowe życie.

Bóg chce przemienić swoje stworzenie, lecz człowiek opiera się, często nie będąc tego świadomym. Zmiany niechają do myślenia, niezgoda na reinterpretację swojego życia, upieranie się przy opinii, jakie mamy w odniesieniu do osób, które towarzyszą nam, brak zgody na rzeczywistość, inna jest która od moich oczekiwań, Powoduje zamknięcie się na przemianę. Z czasem uświadomiamy sobie, że to wszystko, co wydarzyło się w naszym życiu było dla potrzebne nam: poznanie siebie, poznanie Boga, przebudzenia wewnętrznego, opamiętania się, zrezygnowania z nadmiernych oczekiwań. Najważniejsze jest to, że Bóg chce dokonać w nas przemiany ...Czytaj całość

Szukajcie DROGI I WODY ŻYWEJ U Jezusa

Komentarz do Ewangelii św. Jana, 10

"Wy też świadczycie"

Dokonane już zostało wszystko, co uczynił Chrystus na ziemi, konieczne było jednak, abyśmy stali się "uczestnikami Boskiej natury" Słowa (2 P 1,4): To znaczy, abyśmy pozostawili za nami dotychczasowe nasze życie, wkroczyli w nowe ... Bo jak długo Chrystus przebywał wśród uczniów w ciele ludzkim, był na w ich oczach, jak sędzia, dawca wszelkiego dobra. Gdy jednak nadszedł czas, w którym miał odejść do Ojca niebieskiego, potrzeba było, aby pozostał ze swoimi przez Ducha ǫ wiątego i wiernymi "przez wiarę zamieszkał w naszych sercach" (Ef 3,17).

Na podstawie Starego i Nowego Przymierza, łatwo można wykazać, że Duch ǫ wiąoty, odradza i przemienia tych, do których przyszedł i w których zamieszkuje. "Ciebie też opanuje duch Pański i będziesz prorokowałam wraz z nimi, i staniesz się człowiekiem Innym" (1 Sm 10,6) - mówi natchniony Samuel do Saula. ǫ wiąoty Paweł pisze: "My wszyscy z odsłoniętej twarzy wpatrujemy się w jasność Pańska i za sprawą Ducha Pańskiego, coraz bardziej jaśniejąc, upodabniamy się do Jego obrazu. zas Pan jest Duchem" (2 Kor 3,18).

Zatem widzisz, że Duch ǫ wiąoty przemienia w pewien sposób tych, w których przebywa, tworząc z nich inny obraz. Z łatwością przenosi od zajmowania się rzeczami ziemskimi, tylko do spoglądania ku niebiańskim, od tchliwej bojaźni do odważnych czynów. Takimi uczniowie stali się: umocnieni przez Ducha nie dali się pokonać prześladowcom, trwali lecz niezwykłym miłości Chrystusa. Sprawdził się wiąc słowo Zbawiciela: "Pożyteczne jest dla was moje odejście" (J 16,7). Albowiem miało ono przynieść zstąpienie Ducha ǫ wiątego.

czytaj

CZY SŁYSZAŁEŚ (AS) O CZTERECH PRAWACH DUCHOWEGO ŻYCIA?

SPRAWDŹ [klikając tutaj](#)

BOG kocha CIEBIE DZISIAJ I każdego dnia ...

Wszystko ma swój czas,
i jest wyznaczona godzina
na wszystkie sprawy pod niebem:
Jest czas rodzenia i czas umierania
czas sadzenia i czas wrywania tego, co zasadzono
czas zabijania i czas leczenia,
czas burzenia i czas budowania,
czas pomyślności i czas klęski,
czas zawodzenia i czas pomyślności
czas rzucania kamieni i czas ich zbierania,
czas pieścizn cielesnych
i czas wstrzymywania się od nich,
czas szukania i czas tracenia,
Czas Zachowania i czas wyrzucania,
czas rozdierania i czas zszywania,
czas milczenia i czas mówienia,
czas miłowania i czas nienawiści,
czas wojny i czas pokoju.
Księga Kohelecia (3,1-8)

Do Ojca naszego Pana Jezusa Chrystusa zanieśmy pokorne błaganie o rozświetlenie mroku
naszego życia, wstawajcie:

Niech Twoje światło rozjaśni nasze życie.